

[Tredje næstformand]

grundvand, drikkevand, åer, søer og nære havområder), fru Jytte Hilden, har ordet.

Jytte Hilden (S):

Jeg vil godt som hr. Leif Hermann først komme med nogle generelle betragtninger.

For det første vil jeg selvfølgelig sige tak til ministeren for den redegørelse, han kom med, og takke for, at ministeriet nu har haft lejlighed til konkret at arbejde med nogle af disse ting. Det var præcis sigtet med vores forslag, bl.a. at få en diskussion om nitratforureningen, og denne debat viser jo, at det faktisk er godt at få en diskussion.

For det andet vil jeg sige, at socialdemokratiet både har og i høj grad vedkender sig ansvaret for udviklingen af dette samfund, også for de ting, som er blevet foretaget på miljøområdet. Det ville være absurd andet. Det var rent faktisk også en socialdemokratisk regering, der i sin tid startede med at få en minister for forureningsbekæmpelse, som senere blev til miljøminister. Det vil jeg da gerne have ros for. Nu, hvor andre ikke siger det, kan jeg jo selv sige det.

Jeg vil godt bl.a. med henvisning til fru Anne Grete Holmsgård sige, at politik er nu engang pression. I et af punkterne i vores forslag står der noget om en oplysningskampagne. Vi får ikke løst problemer i dette samfund, hvis der ikke er nogen, der presser på. Så vil det alene være profitinteresser, som rent faktisk dominerer. Derfor er det enormt vigtigt, at vi får en oplysningskampagne. At der er konflikter på dette område, vedkender socialdemokratiet sig i høj grad. Det er klart, at der vil være konflikter mellem miljøinteresser – rene, grønne, smukke miljøinteresser – og eventuelle erhvervsinteresser.

Fru Anne Grete Holmsgård trak også spørgsmålet om industrispildevand frem. Noget af det, der i vores forslag er tænkt på, når der står erhvervsinteresser, er faktisk fiskeyngelen, det er faktisk fiskerne og fiskernes mulighed for at overleve, samtidig med at landbruget skal overleve. Den bemærkning – som nogle synes er en småkryptisk bemærkning – om erhvervsinteresserne har bl.a. med fiskeriet at gøre ud over vores ønske om at sikre rent drikkevand til befolkningen og ud over vores ønske om at sikre, at naturen kan overleve.

Jeg vil godt til de bemærkninger, der er kommet med hensyn til den form, forslaget har fået, og den korthed, hvormed det er sat op, sige, at det er med fuldt overlæg. Hvor lang tid det har taget at formulere forslaget, kommer egentlig ikke debatten ved. Det ville være rart, om man forholdt sig til de konkrete spørgsmål. Jeg vil godt sige til fru Lone Dybkjær, at den grammofonplade, som hun sætter på mange gange i relation til forskellige forslag, at de ikke er gennemarbejdet nok, burde hun måske nok stoppe. Vi har også ind imellem set radikale forslag, som er ramme-forslag, og dem forholder vi os meget gerne og meget gerne konkret til. Lad os diskutere de ting, der er på dagsordenen, og ikke diskutere hinandens måder at gøre det på.

Det er med fuldt overlæg, vi fremsætter dette som en rammeplan, idet vi selvfølgelig ikke som oppositionsparti har hele det apparat, som ministeren og regeringen har til at få disse ting sat i værk, til at få dem sat i gang. Derfor er det også, at vi i vores forslag pålægger regeringen inden udgangen af 1984 – og så småhaster det faktisk; der er nogen, der skal på arbejde – at gøre en lang række ting. Det må betyde, at disse ting bliver gjort, og at disse ting derefter kommer til diskussion i folketinget. Så kan vi forholde os mere konkret til dem.

En af de ting, der var karakteristisk i den debat, der var i folketinget i december måned 1983 om SFs beslutningsforslag – den gang var det nr. B 21 – var nemlig, at man sagde, det var meget konkret, og det kunne godt være, at det ikke lige præcis var de områder, man burde sætte ind på. Derfor har vi netop ønsket at løfte det lidt op, sådan at vi ser det som en ramme.

Hvad skal der så gøres? Ja, der skal gøres noget med hensyn til forskning. Det har jeg ikke hørt nogen tale imod. Tværtimod hørte jeg hr. Fischer sige, at han syntes måske, det var en opgave for folketingets forskningsudvalg. Det kan vi da vende tilbage til.

Vi mener også, at der skal en oplysningskampagne til. Her nævnte jeg i mit indlæg som et eksempel »Kvartifem« i radioen, som jeg mener er et glimrende oplysningssted. Her deltog både skoleelever og folk, som ringede ind, i denne uge i forbindelse med den oplysningskampagne, som det faktisk var at lave en case, der hed »Vandkamp i Rør-